

77.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 24. července 1916,

kterým vydávají se ustanovení za účelem dohledu na námezdní mlýny ohledně meliva zemědělců, kteří se sami zásobují.

Na základě § 29. pokud se týče § 3., odst. 2., a § 22., odst. 3. a 4. císařského nařízení ze dne 11. června 1916, ř. z. čís. 176, jakož i na základě pokynů ministerstva vnitra k tomuto císařskému nařízení nařizuje se následující:

§ 1.

Nejvyšší obnos platu, který smějí námezdní mlýny za semletí výrobcem přinesených vlastních chlebovin žádati, stanoví se 3 *K*, nejvyšší obnos platu za šrotování 1·25 *K* za metrický cent, v obou případech bez dovozu a odvezení, tudíž franko mlýn, a bez pytlů při okamžitém zaplacení v hotovosti.

§ 2.

Rozprašek nesmí přesahovat 4%.

§ 3.

V některých krajích obvyklý způsob platu mlýnům pozůstávající v tom, že se přenechá mlynáři určitá procentní sazba z množství obilí k mletí anebo šrotování přivezeného, tak zvané měřičné (melné) se zakazuje.

Tento zákaz platí i tehdy, když se výše zmíněný způsob platu ještě před platností tohoto nařízení smluvil a bylo již obilí na základě této úmluvy předáno mlýnu k semletí anebo k sešrotování.

§ 4.

Námezdní mlýny jsou povinny dodržovat jednotné mlecí předpisy, platné pokaždé pro smluvní mlýny válečného obilního ústavu.

Pak-li že by technické zařízení mlýna, horší jakost obilí anebo jiné zvláštní okolnosti vylučovaly dodržení mlecích předpisů, zmocnují se politické okresní úřadu k povolení výjimek od případu k případu.